

Azterketak

Elkarrizketa soziala
eta sindikatuen
eta patronalen finantzaketa
Hego Euskal Herrian

ELAren Azterketa Bulegoa

Non zer

0. SARRERA	3
I. EAE: ETENGABEKO PRESTAKUNTZA, LANERAKO PRESTAKUNTZA ETA LAN OSASUN ETA SEGURTASUNA ERAIKUNTZAN	3
A. Etengabeko Prestakuntza	4
B. Lanerako Prestakuntza	8
C. Eraikuntza, Lan Osasuna eta Segurtasuna:	9
II. NAFARROA: ELKARRIZKETA SOZIALA FINANTZATZEKO PARTIDAK 2010EKO AURREKONTUETAN	11
Lan arriskuen prebentzioa (1.532.500 euro)	11
Etorkinen prestakuntza (960.000 euro)	11
Enplegua (2.950.000 euro)	11
Gizarteratzea (2.500.000 euro)	12
Lan Orientazioa (530.000 euro)	12
Gizarte Zerbitzuak (200.000 euro)	12
III. ONDORIOZTAPENAK	12

0. SARRERA

Dokumentu honetan zenbait sindikatuk (CCOOk eta UGTK) eta enpresari-erakundek elkarrizketa soziala deiturikoarekin zerikusia duten gaiak kudeatzeagatik -hala nola prestakuntza, enplegua eta lan-osasuna, besteak beste- jasotzen dituzten diru-kopuruak aztertuko ditugu. Hemen, EAeko eta Nafarroako instituzioen aurrekontuetatik irtendako partidei erreparatuko diegu, erakundeok Espainiako estatuan kudeatzen duten diru publikoa ugariak alde batera utzirik, beraz.

Gai horren inguruan dagoen informazio publikoa ez da kalitate berekoa EAEn eta Nafarroan:

- Nafarroan, bertako Gobernuaren Aurrekontu Proiektuak banakaturik agertzen du atal bakoitza, bere partidak eta zenbatekoak banan-banan aurkeztuz. Horrek erraztu egiten du azterketa, gaiari buruzko irakurketa osoa ahalbidetu ez ezik.
- EAeri buruz, ordea, ez dago osoko irakurketa egiterik, aurrekontua, orokorragoa izateaz gain, sailez sail eta partiden gaineko xehetasun gutxiz aurkezten baita. Ondorioz, datuak partzialak dira, baina esanguratsuak, hala ere, eta benetako egoeraren eta aipatutako gai horietako batzuetan erabiltzen den ereduaren irakurketa egiteko aukera uzten dute.
- Orain arte, zalantzarik gabe, elkarrizketa sozialaren ereduak garapen-maila baxuagoa izan du EAEn Nafarroan baino; horrek ere azaltzen du datuetan ageri den aldea.

I. EAE: ETENGABEKO PRESTAKUNTZA, LANERAKO PRESTAKUNTZA ETA LAN OSASUN ETA SEGURTASUNA ERAIKUNTZAN

Prestakuntzarekin, enpleguarekin edo lan osasun eta segurtasunarekin loturiko gaiak sindikatuen eta patronalen finantzaketaren zio direna ez da berri. Ikus dezagun zer gertatzen den etengabeko prestakuntzari, lanerako prestakuntzari eta Eraikuntza sektoreko lan osasuna eta segurtasunari dagokienez.

A. ETENGABEKO PRESTAKUNTZA

Aurrekariak

ELAk bultzatu egin zuen EAEn 1995eko irailean Etengabeko Prestakuntzari buruz sinatutako Lanbide Arteko Akordioa, Hobetuz eratzeko bide izan zena.

Akordioaren bitartez, etengabeko prestakuntzarako eredu zehatz bat ezartzen zen EAerako, lehentasuna prestakuntzaren kalitateari emanik. Benetako beharren azterketan oinarrituriko prestakuntza izango zen, eta ospe onetsiko lanbide-heziketako zentroek emango zuten.

Eredu horren beste aldean, Espainiako estatuarena zegoen eta dago. Eredu horretan, prestakuntzaren zati garrantzitsu bat, "eskaintza" deritzona, alegia, beharren azterketarik egin gabe eskaintzen da, eta, halaber, sindikatuen eta patronalen kontrolpeko prestakuntzak itzelezko pisua du, erakundeok horrela diru publikoaren zati handi bat kudeatzen dutelarik.

ELAk, Hobetuzeko partaide izan den artean, bere garaian itundutako ereduaren birtualtasuna defendatu izan du. Nahiz eta 12 urtean liskarra iraunkorra izan den, EAEn taxututako etengabeko prestakuntza planteamenduekiko koherentea izatea lortu genuen.

2007ko azaroan, ostera, ELAk, LABekin batera, Hobetuzen parte hartzeari uztea erabaki zuen, honako arrazoi hauengatik:

- Eusko Jaurlaritzak hautsi egin zituen 1995eko akordioan, erabakiak hartzeari begira, xedatutako arauak. Sindikatuen gehiengoa, patronalaren gehiengoa eta instituzioen gehiengoa behar ziren. Eusko Jaurlaritzak estatutik etorritako fondoak onartzeko eta, trukean, etengabeko prestakuntzarako Espainiako eredu erabiltzeko aukera bozkatzeari planteatu zuen, aurretik aipaturiko gabeziekin. Sindikatu gehienek kontrako botoa eman zuten, Hobetuzek ez zuten proposamena onartu. Baina Eusko Jaurlaritzak, Hobetuzen erabakitakoari entzungor eginik, fondoak eta horien ondoriozko eredu-aldaketa onartu egin zituen. Horrez gain, etengabeko prestakuntzarako sistema espainiarraren gauzapena Hobetuzek egin zezan planteatu zen.
- Modu horretan, Eusko Jaurlaritzak, prestakuntzaren arloko bere eskumenei eutsi (bai orduan, bai orain, transferitu gabe daude) eta estatuari ezetza eman beharrean, estatuko ereduaren kudeatzaile huts bihurtu zen.

- Gabezia larri ezagunak dituen eredu hori erabiltzea atzerapausoa da prestakuntzaren kalitateari dagokionez, EAEko langileen kontrako kalte larria ez ezik.

Laguntza motak eta diru banaketa

Etengabeko prestakuntza dela eta, diru-laguntzak jasotzeko hainbat deialdi egiten dira urtero (lehen, hezkuntza, unibertsitate eta ikerketa Sailak egiten zituen, baina Eusko Jaurlaritza berria hasi zenetik, lan eta gizarte gaietarako Sailak antolatzen ditu), honako xede hauekin:

- EAEko enpresek garatzen dituzten prestakuntza-ekintza estrategikoak finantzatzea.
- Langileei eta prebentzio delegatuei etengabeko prestakuntza eskaintzea.

Bi laguntza hauetan, Etengabeko Prestakuntzarako Hobetuz Fundazioa aipatzen da erakunde laguntzaile gisa; hau da, diru-laguntzen kudeaketa eta ordainketa egiteko ardura esleitzen zaio.

Jarraian, bi diru-laguntza horien oinarritzko edukiari eta emandako diru-kopuruei erreparatuko diegu.

1. Enpresek garatzeko prestakuntza-ekintza estrategikoen finantzaketarako diru-laguntzak

Lehiakortasuna areagotzearen, euren langileen gaitasunak eta kalifikazioa hobetzeari eta beraien trebakuntza eguneratzeari begira, etengabeko prestakuntzako ekintzak garatzen dituzten enpresak dira diru-laguntza hauen xedea. Hona hemen euren ezaugarri nagusiak:

- Deialdia argitaratzen den urteko urtarrilaren 1etik hurrengo urteko ekainaren 30era arte garatzen diren prestakuntza-ekintza guztiei ematen zaie diru-laguntza, betiere helburu, eduki eta iraupen sistematizatuak eta erkideak dituzten irakaskuntza-ikaskuntzako prozesuak baldin badira.
- Ekintzen gutxienezko iraupena 8 ordukoa da, eta gehienezkoa, 270 ordukoa. Prestakuntza mota bertaratu beharrekoa, bertaratu gabekoa edo mistoa izan daiteke. Prestakuntza-emaileak enpresakoak bertakoak edo kanpokoak izan daitezke.
- Enpresa onuradunek 35 langile edo gehiago izan behar dituzte, eta enpresa-taldeek, 50 langile edo gehiago.

- Hobetuz da ekintzaren burutzapen zuzenaren jarraipena eta kontrola egin behar dituen erakunde laguntzailea.

Diru-laguntza honen bitartez, 6,1 milioi euro bideratu ziren enpresetara 2009an, bai eta kopuru berbera 2008an ere, 2007an emandako 4,16 milioiak baino askoz gehiago, izan ere.

Enpresentzako diru laguntza

Urtea	2007	2008	2009
Guztizkoa	4.161.292€	6.143.283€	6.143.283€

2. Langileei eta prebentzio arloko ordezkarietara etengabeko prestakuntza emateko eta sustapen, bultzada, animazio eta kontroleko ekintzak antolatzeke diru-laguntzak

Diru-laguntza hauek arautzen dituen aginduaren helburua hirukoitza da. Lehenengoa, langileen gaitasunak eta kalifikazioa banaka hobetzeko eta eguneratzeko eskaintzako prestakuntza-ekintzak jasotzen dituzten prestakuntza-planak garatzea. Bigarrena, Etengabeko Prestakuntzari buruzko Lanbide Arteko Akordioa sinatu duten erakundeek (goian esan bezala, ELA eta LAB irten egin ginen Hobetuzetik) aurkeztutako ekimenen sustapen, bultzada, animazio eta kontrolari loturik garatzeko aurreikusten den oro, eta hirugarrena, prebentzio delegatuak lan-osasunaren eta arriskuen prebentzioari buruz indarrean dagoen Lanbide Arteko Akordioaren esparruan gaitzeko antolatzen diren prestakuntza-ekintzak (diru hori Osalanera, Laneko Segurtasun eta Osasunerako Euskal Erakundera, joaten da zuzenean).

Diru-laguntza hori, bera jasotzeko baldintzei eta jardunbideei dagokienez, aurrekoaren oso antzekoa da. Hala ere, badu berezitasunen bat.

Deialdiaren egitura bi eranskinetan dago zatiturik, laguntzak zuzentzen zaizkionaren arabera. I. eranskinean (berez etengabeko prestakuntza deritzon), honako hauek dira nabarmendu daitezkeen berezitasunak: diru-laguntzaren xede diren ekintzak egutegi-ko urtearen barruan egin beharra, 6 orduko gutxienezko iraupena, eta likidazioa modulu ekonomikoen arabera egitea; hau da, bertaratu beharreko ikastaroa, bertaratu gabekoa ala mistoa den kontuan hartuta zehazten dira zenbatekoak.

II. eranskinean jasotakoa (Osalanera bideratzen diren diru-baliabideak), 1997ko abenduan sinatutako Lanbide Arteko Akordiotik dator guztia. Egutegi-ko urtearen barruan garatu beharreko jardue-

rak dira, eta prebentzio arloko oinarrizko prestakuntza ematean datza: batetik, Sindikatuek arautegiaren inguruan ematen duten 16 orduko zatiak eta, bestetik, ikastegi homologatuetan emateko 32 orduko zati teknikoak osatzen dute. Ekintza bakoitzerako, gutxienez, 15 parte-hartzaile behar dira (bestela, %2 kentzen zaio zenbatekoari huts egiten duen bakoitzeko). Hori guztia Osalanek (Laneko Osasun eta Segurtasunerako Euskal Erakundeak) eta Hobetuzek ikuskatzen eta ebaluatzen dute.

Etengabeko prestakuntzako ekintzetarako (1. eranskina), Eusko Jaurlaritzak 22,3 milioi euro zuzendu zituen 2009ko deialdira, alegia, 2008an (22,5 milioi) eta 2007an (21,7) bideratutakoen antzeko kopurua. Hobetuzen haustura lehenago jazo zen.

2008ko deialdiaren zioz (horixe da diru-laguntzen banaketari buruzko informazioa duguneko azkena), CCOOk, UGTk eta patronalak diru-laguntza osoaren %33 jaso zuten, hots, 7.453.442[°]. Aurreko urteetan etengabeko prestakuntzarako emandako zenbatekoak antzekoak izan dira (2007an, 6.994.363[°], hau da, guztizkoaren %32).

Hortaz, diruaren banaketa erabakitzen duten erakundeek eurek esleitzen diote euren buruari EAEn etengabeko prestakuntzara bideratzen diren 3 eurotik bat.

Oso deigarria da 2008an CCOOri eta UGTri diru-kopuru berdinak (bakoitzari 2.025.000 euro) egokitu izana, gainerakoa (3.403.000 euro) lurraldeetako patronaletara zuzendu zelarik.

I. Eranskina	2007 (Guztizkoa 21.742.535€)	2008 (Guztizkoa 22.513.457€)	2009 (Guztizkoa 22.314.087€)
UGT	2.251.773€	2.025.000€	
CCOO	1.695.185€	2.025.000€	
Confesbask	750.000€		
Cebek	1.128.705€	1.276.832€	
Adegi	1.168.700€	1.313.010€	
SEA		814.050€	
II. Eranskina (Osalan)	230.000	1.000.000	650.000

B. LANERAKO PRESTAKUNTZA

Lanerako prestakuntza (hau da, langabezia dauden pertsonen prestakuntza) EAeri oraindik transferitu ez zaizkion eskumenetako da. Enplegurako politiken barruko gaia da, eta Espainiako Gobernuak aspaldian transferitu behar izan zion EAeri, baina ez du egin nahi izan, horrek beste autonomia-erkidego batzuekiko bereizkuntza ezartzen baitzuen. Modu horretan, Espainiako Gobernuak beti egin izan dio uko, eta oraindik ere egiten dio, lanaren eta prestakuntzaren arloko estatutu-esparrua betetzeari.

Madrilgo gobernuaren jarrera zentralista horrek estatuari men egiten dioten sindikatuen eta patronalen abala eta babesa izan ditu, eta erakundeok, bestalde, etengabeko prestakuntzan gertatzen den bezalaxe, enplegu arloan, eta dokumentu honetan mintzagai dugun lanerako prestakuntzan ere, diru-kopuru mardulak kudeatzen dituzte.

Transferitu gabeko eskumenetako den arren, Eusko Jaurlaritzak ere diru publikoa lanerako prestakuntzara bideratzen du. 2009ko deialdian, zehazki, 10.500.000 euro zuzendu dira partida horretara.

Lehenagoko Eusko Jaurlaritzak ez zuen 2007an eta 2008an lanerako prestakuntzara zuzendutako diruaren banakapena argitaratu. Ez zuen indarreko legeriak xedatutako betebeharra bete, irregularitasuna izan arren. ELAk eskatuta, egoera hori zuzendu egin da, eta ondorioz, orain badugu diruaren banaketa aztertzea.

Dokumentu honen azterketaren ikuspegitik, hauxe da atera dezakegun ondorio nagusia: 2008ko deialdiaren zioz (2009ko urtealdikoak oraindik eman gabe daude), ia 400.000 euro esleitu zitzaizkion CCOOri, eta 30.000 IFESi (UGTren prestakuntza-erakundeari); 2007an eta 2006an, hurrenez hurren, 297.000 eta 359.000

eman zitzaizkion CCOOri. Beraz, azken hiru urteetan, milioi bat eurotik gora jaso du erakunde horrek Eusko Jaurlaritzatik.

Lanerako prestakuntzari dagokionez, aipatu behar da mota askotako erakundeek jasotzen dituztela diru-laguntzak: enpresek, hainbat motatako akademiek, toki-elkarteek eta hainbat finantza-erakundek, besteak beste. Inon ere ez da ageri langabetuen edo lan-merkatuaren premietan oinarrituriko prestakuntza-diseinua egin izanaren berri. Horrek zalantzan jartzen du eskaintzen den prestakuntzaren kalitatea.

C. ERAIKUNTZA, LAN OSASUNA ETA SEGURTASUNA:

Eraikuntza sektorean, Araban, sindikatuen eta patronalen finantzaketa-iturri suertatu diren hainbat akordio daude, Lan Osasun eta Segurtasunaren inguruan. Alde batetik, diru-kopuru finkoa esleitu-ta daukaten itunak daude, eta bestetik, langileak “liberatzekoak”.

Lehen sail horren erakusgarri, “Arabako Foru Aldundiak, Gasteizko Udalak, UNECAk, FECOMA-CCOOK eta MCA-UGTk sustatutako herri-lanen burutzapenean Lan Arriskuei Aurrea Hartzeko sinatutako hitzarmena” aipatu ahal dugu.

Hitzarmen horren xedea “Aldundiak eta Udalak sustatutako herri-lanen burutzapenean laneko segurtasun- eta osasun-baldintzen hobekuntza sustatzea” da. Horretarako, 2010ean, instituzio bakoitzak 99.000[°] emango ditu (2009ko zenbatekoa baino txikiagoa da, ordukoa 110.000[°]-koa izan zen eta), eta guztizkoa hiru zati berdinetan banatuko da, gastuak egiaztatutakoan, Unecaren, CCOOren eta UGTren artean. Ekintzak honako hauek dira:

- Adituek (prebentzioaren arloko goi-teknikariek), enpresak bisitaldiari buruz ohartarazi eta gero, obra-lekuetara bertaratzea eta segurtasuneko koordinatzailearekin, langileekin eta langileen ordezkariekin bilera egitea, ondoren, haute-mandako gabeziei buruzko txostena prestatzeko.
- Horrez gain, obra-tokian bertan eman behar dute prestakuntza, bai eta zeregin horretan laguntzeko triptikoak, materialak eta gidak prestatu, sentikortzeko jardunaldiak antolatu, eta interesgarri deritzon antzeko beste edozein jardueragaratu ere.
- Burututako jarduerak kontrolatzeko, hiruko Jarraipen Batzordea eratu da.

Bestalde, langileen “liberazioari” buruz nabarmendu behar da Arabako Eraikuntzako Hitzarmen Kolektiboaren 28. artikuluan, 8

kidek (patronalaren aldetik 4k eta langileen aldetik beste 4k) osatutako batzorde paritarioaren eraketa xedatu zela, Lan Osasuna eta Segurtasuna jagoteko. Hona hemen batzorde horren zereginetako batzuk:

- Erakunde publikoetatik gai honen gaineko gizarte-solaskide jarduteko aintzatespena lortzea, bai lege arloan, bai egitasmo eta neurrien garapenari begira.
- Informazioa koordinatzea
- Hobekuntzak eta kanpainak sustatzea

Horretarako, lantokietan sartzeko eta, besteak beste, prebentzio ordezkariekin eta prebentzio-zerbitzuaren arduradunekin hitz egiteko ahalmena izango du batzordeak; egoki deritzen neurriak gomendatuko ditu (jarduera bertan behera uztea ere gomendatu ahal du); obra-tokian azpikontrataturik diharduten enpresei buruzko informazioa eta langile bakoitzari aplikatu behar zaion hitzarmena eskatuko dizkiete enpresei, eta horrekin guztiarekin txostena prestatu beharko dute.

Gauza bera gertatzen da Bizkaiko Eraikuntza sektoreko Hitzarmen Kolektiboan, zeinen 49. artikuluan, kide kopuru bereko batzorde baten eraketa xedatzen baita.

Diru-kopururik zehazten ez bada ere, Araban eta Bizkaian, langileen aldetik xede horretarako "liberatutako" 4 lagunak hitzarmena sinatu duen gehiengo sindikalaren artean, hau da, CCOOren eta UGTren artean, banatuko direla ulertu behar da.

"Liberazioen" beste adibide bat Herri-lanen esparruan gertatutako hau dugu: Etxebizitza Sailak, Visesak, CCOOk eta UGTk sinatutako akordioan ere bi sindikatu sinatzaileetako lagun bana "liberatzea" adostu zen.

ELAren iritziz, horrelako akordioek erakundeak finantzatzeko balio dute, baina ez dira batere eraginkorrak, ez ezbeharrei aurrea hartzeko, ez lan osasuna eta segurtasunaren arloan jazotzen diren irregulartasunak jazartzeko. Enpresek aurrez dakite teknikarien bisitaren berri, eta, gainera, teknikariok ez dute zigorrik ezartzeko ahalmenik. Baina hori ez da dena. Bisitaldiaren ostean, irregulartasunen bat hauteman bada, Batzordeak erabakiko du "aho batez". Batzordea nork osatzen duen kontuan hartuta, patronalak beti saihestuko ditu enpresen interesen kontra jotzen duten erabakiak.

Argi dago giza baliabide gehiago behar direla, baina baliabideok ikuskaritza-zerbitzu publikoen menpe egon behar dute. Horren ordez, egiten diren hitzarmenetan erantzukizunak saihestu egiten

dira, eta, jakina, eredu horren jarraitzaile eta defendatzaile diren erakundeen finantzaketa-iturri huts bihurtzen dira.

II. NAFARROA: ELKARRIZKETA SOZIALA FINANTZATZEKO PARTIDAK 2010EKO AURREKONTUETAN

Nafarroan, inon baino argiago ageri da elkarrizketa sozialaren eta finantzaketaren arteko lotura estua eta zuzenekoa. Nafarroako Gobernuaren 2010erako aurrekontuan 8.052.510 euroko guztizkoa egiten duten partidak identifikatu ahal dira, ia guztiak patronalari (CEN), UGTri eta CCOOri zuzenean emandakoak. Honako hauek azpimarratu daitezke, gaika bereizirik:

LAN ARRISKUEN PREBENTZIOA (1.532.500 EURO)

- Lan-arriskuen prebentziorako NFEko ordezkariak gaitzeko, CEN, UGT eta CCOO erakundeekin egindako hitzarmena662.500°
- Lan-arriskuen prebentziorako egitarauetarako, CEN, UGT eta CCOO erakundeekiko egindako hitzarmena870.000°

ETORKINEN PRESTAKUNTZA (960.000 EURO)

- Etorkinentzako prestakuntza eta gizarteratze ekintzak antolatzeko, UGT eta CCOOrekin egindako hitzarmena360.000°
- Etorkinei zuzenduriko eta batera finantzatzen ez diren prestakuntza eta gizarteratze-ekintzak antolatzeko, UGT eta CCOOrekin sinatutako hitzarmena600.000°

ENPLEGUA (2.950.000 EURO)

- Egonkortasun-egitarauetarako, aitortu gabeko enplegua arautzeko, eta autonomoei zein ekintzaileei begira, UGT eta CCOOrekin egindako hitzarmena890.000°
- Enplegu Plana garatzeko eta aplikatzeko, CEN, UGT eta CCOOrekin sinatutako hitzarmena10°
- Berdintasuna, zereginen bateratzea eta emakumeen enplegua sustatzeko, UGT eta CCOOrekin sinatutako hitzarmena360.000°

- Enplegurako prestakuntza-ekimenak eta ekintzak garatzeko, INAFREekin (prestakuntza, birziklapena eta enplegua sustatzeko Nafarroako erakundea da, eta Gobernu, CEN, UGT eta CCOO dira bertako kideak) sinatutako hitzarmena50.000°
- Enplegurako prestakuntzaren plangintzan parte hartzeagatik INAFREri ordainetan emandakoa150.000°
- INAFREkiko hitzarmena, INAFREren Enplegu Behatokitako.....1.200.000°

GIZARTERATZEA (2.500.000 EURO)

- Gizarteratzen laguntzeko ekintzak antolatze aldera, UGT eta CCOOekin egindako hitzarmena.1.900.000°
- Etorkinen gizarteratzea eta lan-merkatuak irispidea sustatzeko, UGT eta CCOOekin egindako hitzarmena350.000°
- Etorkinen gizarteratzea eta lan-merkatuak irispidea sustatzeko, UGT eta CCOOekin sinatutako hitzarmenak, 3 FSE helburua250.000°

LAN ORIENTAZIOA (530.000 EURO)

- Gazteentzako lan-orientaziorako, UGT eta CCOOekin egindako hitzarmena110.000°
- Nekazaritzako enplegua sustatzeko egitarauetarako, UAGN, UGT eta CCOOekin sinatutako hitzarmena420.000°

GIZARTE ZERBITZUAK (200.000 EURO)

- Gizarte-zerbitzuei buruzko Legea garatzeko eta gaitasun urriko pertsonak kontratatze, UGT eta CCOOekin egindako hitzarmena200.000°

III. ONDORIOZTAPENAK

1. Elkarrizketa sozialak jorratzen dituen gaiek berebiziko garrantzia dute langileentzat, enpleguan, prestakuntzan, lan osasun eta segurtasunean eta funtsezko beste hainbat alderditan duten eraginagatik.

2. Horrexegatik, ELAk gaur egungo politika neoliberal eta anti-sozialak errotik aldatzea exijitzen die instituzioei. Gure proposamenek (kontratazioko iruzurra eta zerga-iruzurra jazartzea, gizarte-estaldurak nabarmenki handitzea, eta abar aldarrikatzekoek, alegia) ez dute inondik ere zerikusirik patronalak defendatzen duenarekin. Hego Euskal Herriko instituzioek, ordea, ez dute gure proposamenei kasu egiteko asmorik, eta azken urteetako norabide berean jarraitzeko zurigarri gisa darabilte elkarrizketa soziala, langileek beraien politiken ondoriozko kaltea nozitzen jarraitzen dutelarik: langabezia, lan-baldintza txarrak, gizarte-babesgabetasuna,...
3. Elkarrizketa sozialaren oraingo ereduak gizarte-bakea dakar. Elkarrizketa horretan parte hartzen duten erakundeak, diru publikoaren zati bat eurei esleitzearen eta eurek kudeatzearen truke, gobernua aplikatzen ari den politikak txalotzeko edo segizio-lanak egiteko prest egotea esan nahi du. Horrela, bai gobernuei euren politiken aplikazioan berez dagozkien erantzukizunak, bai enpleguan, prestakuntzan, lan osasun eta segurtasunean eta beste esparru askotan enpresaburuei dagozkien erantzukizunak, lausotu egiten dira.
4. Elkarrizketa sozialaren harira taxututako politikek ez dute balio langileriaren arazoak konpontzeko: langabezia, behin-behinekotasuna, laneko ezbeharrak, etengabeko prestakuntzaren eta lanerako prestakuntzaren kalitate txarra, eta abar. Oraingo krisi ekonomikoak agerian uzten du elkarrizketa sozialaren inguruko politiken porrota.

